

Adolf (Ad) Beek werd op 2 mei 1920 in Amsterdam geboren als zoon van zijn Joodse ouders Salomon Beek (1891 - 1938) en Flora de Raaij (1890 – 1986). Hij had een zus Marie.

Ad brengt het grootste gedeelte van zijn jeugd door in België waar het gezin in 1935 ging wonen. Hij ging er naar school en werkte er tot het moment van de Duitse inval in 1940. In Brussel was hij actief bij Scouting en was onder ander Akela bij een welpenhorde.

Al vóór de Tweede Wereldoorlog werd hij opgeroepen om bij de Koninklijke Landmacht zijn buitengewone dienstplicht te vervullen; Amsterdam lichtung 1 januari 1940. Onbekend is of hij gehoor heeft gegeven aan deze oproep. Als Jood moest hij tijdens de oorlog onderduiken en deed dat bij zijn Scoutinggroep in Brussel. Zijn moeder overleefde de Holocaust, verborgen in een kast in het huis van zus Marie in Amsterdam. Marie heeft in Westerbork gezeten maar was gemengd gehuwd en werd daarom vrijgelaten.

Na de bevrijding van Brussel, in september 1944, komt hij al snel in aanraking met het leger. Op 24 november 1944 verbindt hij zich als oorlogsvrijwilliger aan de Koninklijke Landmacht en komt hij op in werkelijke dienst. Hij wordt ingedeeld bij het N° 1 Royal Netherlands Infantry Depot (R.N.I.D.) waar hij o.a. actief wordt bij de mijnopruimingsdienst. Later wordt hij gelegerd te Fournes-en-Weppes bij Lille, Noord-Frankrijk. Dat is ook het trainingskamp van Bataljon Zeeland, waar hij wordt ingelijfd. Dat bataljon werd op 12 februari 1945 heropgericht en bestond voornamelijk uit Zeeuwen met als doel in eerste instantie om de Geallieerden te helpen om de noordelijke Nederlanden te bevrijden. Uiteindelijk doen ze veel bewakingswerk waaronder het bewaken van Duitse krijgsgevangenen in België en het bewaken van opgepakte Nederlandse SS'ers en NSB'ers in Dinslaken, Duitsland. Vanaf 22 september worden ze door de Engelsen getraind in doorgangskamp "East Hampstead Park" in Wokingham (Berkshire, Zuidoost-Engeland). Een keiharde training die hen moet voorbereiden op wat komen gaat in de tropen.

Na de oorlog gaat Ad naar Nederlands Indië waar hij deelneemt aan de politionele acties. Met het schip RMS Alcantara vertrekt het bataljon op 12 oktober 1945 vanuit de haven van Liverpool met bestemming Nederlands Oost-Indië. Vanwege alle strubbelingen in de archipel gaan ze eerst naar Maleisië en dan pas naar Indië. Als sergeant verpleegkundige gaat hij met de manschappen mee. Hij hielp onder andere met het opzetten van klinieken en verleende medische hulp aan de plaatselijke bevolking. Na twee jaar, op 17 januari 1948, zit

zijn tijd in Nederlands Indië er op. Hij vertrekt met zijn onderdeel aan boord van de MS Johan van Oldenbarnevelt vanuit Tandjong Priok met bestemming Nederland.

Na zijn terugkomst huwt hij op 1 augustus 1953 in Amsterdam de Brabantse katholieke Odilia J. de Theije uit Oudenbosch. Ze krijgen 3 kinderen. Ad overleed op 25 juni 2000 in het Ziekenhuis van Amstelveen.

Op 26 juli 1950 is aan hem het Ereteken "Orde en Vrede" toegekend en op 18 april 1984 het Mobilisatie-Oorlogskruis.

Meer informatie

[Doorlees Verhaal Ad Beek's inzet in Nederlands-Indië .pdf \(oorlogsverhalen.com\)](#)

[Ad Beek | Stichting Oorlogsverhalen](#)

[Paul Beek kreeg een videoband met de oorlogsverhalen van zijn overleden vader en schreef er een boek over - Omroep Zeeland](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.